

Basın Açıklaması

Cumhuriyeti Kaldırıp Nübüvvet Metodu Üzere Hilafeti İlan Etmenin Zamanı Gelmedi Mi?

1957'de bugün Ulusal Kurucu Meclis monarşiyi kaldırıp cumhuriyeti ilan etti. Halkı temsil ettiği iddiasıyla Habib Burgiba Tunus Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanı oldu.

1957'de cumhuriyetin ilanı, mücahitlerin Fransız sömürgeciliğine karşı yürüttüğü mücadeleyi yok etti, 1881 yılından bu yana Tunus halkının Fransız sömürgecilerine karşı yürüttüğü uzun mücadele sürecini bitirdi, bu süreçte yer alan her Müslümana darbe indirdi, oysa birçok Tunuslu, ülkeyi sömürgecilikten kurtarmak için canlarını ve mallarını feda etmişti. Biz Allah katında onların şehit olduğunu düşünüyoruz. Toplu mezarlar, o günkü vahşet ve kan çağının hâlâ tanığıdır. O gün demokrasi demir ve ateşle dayatılmıştı, sözde modern devleti ithal etmeye ve laik temellerini kurmaya mecbur kaldık. Demokrasiyi dayatmak ve kabullendirmek için her türlü basın aracı kullanıldı.

75 yıl boyunca ülkede çöreklenen ve yuvalanan askeri sömürgecilik, nüfuzunu ve çıkarlarını koruyan güvenceler aldıktan, Tunus'u gündemleri, politikaları ve hatta entelektüel ve kültürel algılarının bir arka bahçesi haline getirdikten sonra ancak ülkeden çıktı. Batı düşüncesinden etkilenen, sömürgecilik yanlısı ve İslam'ı hor gören politikacı ve gazetecilerden oluşan paralı askerler ordusu, bu arka bahçenin bekçiliğini yaptı. Tarihimizi yeniden yazdılar, tahrif ettiler. Tunus'u Fenike'nin bir uzantısı olan Alissa adında efsanevi bir lidere ve yüzyıllarca eski İslam tarihini aşan pagan bir Kartaca uygarlığına bağladılar. İslami fetihleri inkâr ettiler, bu ülkeyi ümmetin vücudundan ve doğal yapısından kopardılar.

Laik cumhuriyet sisteminin ilanından ve insan yapımı anayasaların yolunun döşenmesinden bu yana Tunus halkı iki acıyla boğuşmaktadır; Demokrasi ve seçme özgürlüğü adına dayatılan kapitalizm acısı ve İslam'ın hedef alınması, yönetim ve yasamadan dışlanması, Hilafet fikrinin zihinlerden uzaklaştırılması ve her türlü araç ve yöntemle karalanması acısı. Oysa Hilafet, kurtuluş yoludur, savunucularına korkunç bir şekilde baskı uyguladılar aktivitelerini iptal ettiler.

Böylece Avrupa'ya sadakat, iktidara ulaşmanın temel şartı haline geldi, Sömürgeciliğe karşı mücahitlerin lideri olarak gösterilen Burgiba ve sömürgeciliğin kucağına atılanlara bile ihanet eden Kays Said de dahil olmak üzere Tunus yöneticilerinin hiçbiri bu kuraldan istisna değildir. Kays Said'in siyasi eylemleri doğrudan sömürgeciliğin yararına, sömürgeci Avrupalı liderlerle bir mutabakat zaptı imzalaması siyasi eylemlerinin sonucusu değildir. Aksine, Avrupa'nın çıkarları ülke halkının çıkarlarının önüne geçti. Sömürgeci ülkelerin elçiliklerinin korunmasına gösterilen özen, halkın çocuklarına korunmasına gösterilen özenden önce geldi. Tunus İslami fetihten önceki haline geri döndü (Roma çöplüğü). Bu cumhuriyet rejimi, komşusu Libya ve Cezayir'e sırtını döndü ve denizaşırı ülkelere onay gelene kadar hiçbir şekilde koordinasyonda bulunmadı. Böylece Ulusal güvenlik kavramı, bu çatlamış kukla rejimler ışığında içeriğini kaybetti.

Bu cumhuriyet sistemindeki yöneticilerin ortak paydası, bir hayat, toplum ve devlet sistemi olarak İslam'dan vazgeçmeleri, sömürgecinin gözü önünde ve gözetiminde üretilen vatana sadakat iddiasıyla İbn Haldun ve Şeyh Tahir bin Aşur gibi halef ve seleflerden büyük alimlerin Hilafetin farziyeti ile ilgili sözlerini reddetmeleridir.

Cumhuriyet goygoycuları, meşruiyetini yitirmiş ve artık cumhuru olmayan bir sistemi kutlasalar da **Hizb-ut Tahrir / Tunus Vilayeti Medya Bürosu** olarak biz, Zeytune ülkesi halkına sadece hayati bir gereklilik olarak değil, şeri bir farz olarak Hilafet sistemini hatırlatmayı borç biliyor ve aşağıdaki hususları açıklıyoruz:

Birincisi: Hilafet sistemi bir monarşi değildir, monarşiyi tasvip etmediği gibi monarşiye de benzemez. Çünkü monarşide oğul veliaht yoluyla kral olur ve atanmasında ümmetin hiçbir rolü yoktur. Hilafet sisteminde ise veliahtlık yoktur, Halife tayin etmenin yolu ümmete biattır.

İkincisi: Hilafet sistemi cumhuriyet değildir, çünkü cumhuriyet ilk olarak monarşinin zulmüne bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Monarşide otorite ve egemenlik krala aitti, kral ülkeyi ve halkı istediği ve beğendiği gibi yönetiyor ve idare ediyor, istediği gibi yasa yapıyordu.

Sonra cumhuriyet ortaya çıktı ve sözde demokrasiyle egemenlik ve otoriteyi halka devretti. Böylece insanlar, yasalar koydular, helal ve haramı, güzel ve çirkini belirlediler. Başkanlık sisteminde hükümet, başkan ve bakanlarında, parlamenter sistemde ise bakanlar kurulundadır. (Yönetme yetkisinin kralın elinden alındığı monarşik rejimlerde hükümet bakanlar kurulunun elindedir. Kral semboliktir, hükümet edemez) Başkanlık sistemi ve parlamenter sistem, tek laik sistemin iki yüzü gibidir, dini hayattan ayırma doktrinini dayanır. İslam'da ise yasama halka değil, yalnızca Allah'a aittir. Allah'tan başka kimse helal ya da haram kılamaz. Yasamayı insana ait kılmak, İslam'da büyük bir suçtur...

Üçüncüsü: İslam'daki yönetim sisteminin (Hilafet) şekli ister dayandığı temel açısından ister insanların işlerinin güdüldüğü fikirler, mefhumlar, ölçüler ve hükümler açısından ister uygulamaya konulan anayasa ve kanunlar açısından isterse İslam Devletinin şekli açısından dünyadaki bilinen yönetim biçimlerinden tamamen farklıdır ve dünyadaki tüm yönetim biçimlerinden külliye ayrıdır.

Hilafet, İslami şeriatın hükümlerini ikame etmek ve İslam davetini dünyaya taşımak için dünyadaki tüm Müslümanların genel başkanlığıdır ve şeri hükümlerde geçmiştir. Hilafet, Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in Medine'de kurduğu ve ondan sonra da sahabe'nin devam ettirdiği İslam Devletinin ta kendisidir. Bu görüş, Kur'an ve Sünnette geçmiş, üzerinde sahabe icma etmiştir. Hilafet Devletini yıkan ve Müslümanların ülkesini parçalayan sömürgeci kâfirin kültürüyle yetişenler dışında hiç kimse buna muhalefet etmemiştir.

Özetle İslam'da yönetim sistemi, Hilafettir. Hilafet ve devletin birlik ve bütünlüğü ve tek bir halifeye biat konusunda icma oluşmuştur. İmamlar, müçtehitler ve bütün fakihler bunda ittifak etmişlerdir. Heva ve hevesine uyanlar, Allah'ın şeriatını çiğneyenler, kendilerini Allah ve Rasûlü düşmanlarının kucağına atanlar müstesnadır.

Ey ilk Raşidi Hilafetin başkenti Tunus halkı! Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafeti kucaklamaya kim daha layıktır? Uğruna fedakarlıklar yapmayı küçük gören bu büyük hedefe ulaşmaya kim daha layıktır? Tüm trajedileri, sorunları ve krizleri sona erdiren bu ilahi armağana kim daha çok layıktır? Vatansızlık ve milliyetçilik fitnesi, bölünme ve parçalanma dışında bize ne kazandırdı? Siz Maliki mezhebini Tunus'a getiren, sömürgeciliğin ektiği vatansızlık ve milliyetçilik ortaya çıkmadan önce Tunus'u ilim ve fıkıh fenerine dönüştüren Ukbe bin Nafi, Tarık bin Ziyad, Esad bin El-Furat ve Ali bin Ziyad'ın torunları değil misiniz? Dünya ve ahiret izzetini ve genişliği göklerde ve yer kadar olan cenneti arzulamıyor musunuz?

Hizb-ut Tahrir olarak biz, İslam'daki yönetim sistemine ilişkin net tasavvura sahibiz. Hidayet imamları efendimiz Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali bu tasavvura göre yönetmiş ve dört mezhep fakihleri de üzerinde ittifak etmiştir. Biz söz konusu tasavvurun yapısını ve idarelerini detaylıca açıkladık, her bir maddesini Allah'ın Kitabı'ndan ve Rasûlü'nün Sünnetinden ve bu ikisinin irşat ettiği icma sahabe ve şeri kıyastan çıkarılan ve Allah'ın izniyle yakında kurulacak olan Hilafet Devleti için eksiksiz bir anayasa hazırladık ve her bir maddenin delillerini Anayasa Mukaddimesinde topladık.

Bu şifa verici açıklamadan sonra üzerinize düşen görev, Rabbinizin emrettiklerine uymaktır. Zafer ve izzet yalnızca O'nun elindedir. Bu yüzden size sunulan hiçbir sistemi, politikacı ve yönetici kılıklı kimseler tarafından tamamıyla onaylansa bile kabul etmeyin, cumhuriyet ve demokrasi illüzyonlarına kapılanları muhatap almayın. İçeriği demokrasi ve İslam sisteminden başkasıyla yönetimse, İslam kisvesi giydirilse bile gösterişli sloganlara aldanmayın. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ وَفَّيْتُمْ لَقَائِهِمْ * أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْتَغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni şaşkınlıklarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır. Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah'inkinden daha güzeldir?" [Maide 49-50]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Tunus Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.ht-tunisie.info | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com